

María Torres Pérez¹

LA CARTA SOCIAL EUROPEA DE 1961

Introducció

Amb caràcter introductori, cal assenyalar que Carta Social Europea va ser adoptada i oberta a la signatura i ratificació dels Estats membres del Consell d'Europa a Torí, el 18 d'octubre de 1961.

La seua entrada en vigor es va produir el 26 de febrer de 1965, i actualment compta amb 27 Estats Part.

Ha sigut reformada a través del Protocol d'Esmena de 1991 i de la coneguda com a Carta Social Revisada de 1996, i completada a través de dos Protocols Addicionals: el Protocol Addicional de 1988 que inclou Nous drets, i el Protocol Addicional de 1995 que estableix el Sistema de reclamacions col·lectives.

La Carta garanteix els drets socials i econòmics fonamentals com a contrapartida al Conveni Europeu de Drets Humans i es compon de Cinc parts i un preàmbul, amb escassa sistemàtica.

Esta obra está protegida con una [Licencia Creative Commons Atribución-NoComercial-SinDerivar 4.0 Internacional](#).

¹ Professora Contractada Doctora de Dret Internacional Públic. Universitat de València (Espanya). Cofinançat per la Unió Europea. Les opinions i punts de vista expressats només comprometen al seu(s) autor(és) i no reflecteixen necessàriament els de la Unió Europea o els de l'Agència Executiva Europea d'Educació i Cultura (*EACEA). Ni la Unió Europea ni la EACEA poden ser considerats responsables d'ells.

Cap altre instrument jurídic a escala paneuropea pot proporcionar una protecció tan àmplia i completa dels drets socials.

Naturalesa de la Carta

La Carta té una naturalesa híbrida o mixta. Es compon d'una part declarativa (objectius socials que els Estats membres han de realitzar a llarg termini) i d'una altra part que conté compromisos i obligacions internacionals immediates (els Estats es comprometen a realitzar en aqueix moment).

La seua Part I té, com assenyalàvem, contingut merament declaratiu i programàtic, assenyalant objectius que els Estats membres perseguiran utilitzant tots els mitjans pertinents possibles, mentre que les parts d'II, a V i l'annex, es dediquen al contingut obligacional de l'instrument,

Així, el contingut dels compromisos que efectivament lligaran als Estats signants es troba en la part II, l'abast de tals compromisos en la part III, com es duu a terme la seua execució i altres regles de vigència en la seua part V, el sistema per al seu control en la part IV i les regles d'interpretació, en el seu annex.

Drets reconeguts en la Carta

Molts són els drets reconeguts per la Carta Social Europea, ja que comentem que té un abast molt complet.

Al costat del dret al treball, a les condicions de treball equitatives, al dret sindical o als drets de negociació col·lectiva, la Carta Social Europea fa referència als Drets de xiquets i adolescents a gaudir d'especial protecció, al costat de les treballadores, al dret de persones disminuïdes física o mentalment a formar-se i veure adaptats els seus llocs de treball, i al Dret de la família a la protecció social, jurídica o econòmica.

Uns altres dels Drets reconeguts a través de l'ampliació de 1988, són el Dret a la igualtat d'oportunitats i de tracte en material d'ocupació i professió, sense discriminació per sexe, el Dret a informació i consulta, el Dret a prendre part en la determinació i millora de les condicions de treball i entorn laboral, i el dret a la protecció social de les persones ancianes.

Tots aquests drets no són absoluts, ja que es preveu la Possibilitat de suspensió per guerra o perill públic, i també a la possibilitat d'establir restriccions sobre alguns dels drets sempre que les mateixes siguin en forma de Llei i siguin considerades necessàries.

La Carta s'aplica a nacionals i estrangers súbdits d'altres Estats parteix, que residisquen legalment o treballen regularment en territori.

Obligacions de la Carta

I quines són les obligacions dels Estats que siguen part de la Carta? És en aquest punt, en el qual la Carta mostra la seua major peculiaritat.

L'art. 20 defineix aquestes obligacions.

La primera consisteix en el fet que cada estat està obligat a considerar de la Part primera, dos objectius que tractarà d'aconseguir per tots els mitjans adequats, amb un valor de declaració.

La segona obligació serà considerar-se obligat almenys per cinc dels set articles següents de la Part II: articles 1, 5, 6, 12, 13, 16 i 19.

La tercera de les obligacions dels Estats parteix serà, a més, considerar-se com obligats per un nombre addicional d'articles o paràgrafs numerats de la Part II que trie, sempre que el número total dels articles i dels paràgrafs numerats als quals quedarà obligada no siga inferior a 10 articles o a 45 paràgrafs numerats.

I finalment, establir un sistema d'inspecció de treball.

Així doncs, cada Estat parteix l'adapta a les seues circumstàncies.

Mecanismes de control de la seua aplicació

La Carta compta amb una sèrie de Mecanismes de control que són no jurisdiccionals:

Cada Estat haurà de remetre un informe biennal sobre l'estat de les disposicions acceptades i un altre sobre les disposicions no acceptades, en aquest cas en aquells intervals apropiats o a petició del Comitè de Ministres.

El Protocol Addicional 1995 va incorporar a les OI i ONG consultives i inscrites en llistat del Comitè Governamental i organitzacions nacionals, entre els subjectes autoritzats per a presentar reclamacions col·lectives per aplicació insatisfactòria de disposicions acceptades.

En aquests supòsits, si el Comitè Governamental elaborarà un informe considerant que ha existit tal aplicació insatisfactòria, el Comitè de Ministres emetrà una resolució en la qual es continguen les recomanacions sobre les mesures a adoptar.

En 2022, el Consell d'Europa ha aprovat la Reforma del sistema d'informes biennals i dels

coneguts com a informes ad hoc, que entrarà en vigor durant aquest any 2023.

Existeixen dos òrgans de control:

- ◆ L'anteriorment conegut com a Comité d'Experts (actualment Comité Europeu de Drets Socials) format per set membres designats pel Comité de Ministres d'una llista experts independents proposats pels Estats parteix.
- ◆ I l'abans conegut com a Subcomité Social Governamental del Consell d'Europa (actualment, Comité Governamental) en el qual es troben representats els Estats parteix (cadascun amb un representant), juntament amb dos representants de les organitzacions internacionals d'ocupadors i 2 representants de les OI treballadors (a ells podran unir-se altres observadors a títol consultiu).

**Cofinanciado por
la Unión Europea**

